॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुरस्य पुरवर्तिप्राणिनां राक्षसानांस्वामात्यानां वैश्रवणस्य संमतोसिइतिशेषः ॥ १० ॥ ध्रुवं चिरकालं ॥ ११ ॥ अहंचेति ॥ अनेनरावणवक्रूरबुद्धिः कदापिनकार्या ॥ तथासति सुग्रीवादयोरावणमिव त्वामपिनाशयिष्यंतीतिव्यंग्यं ॥१२॥१३॥ अद्भुतं जगदाश्चर्यभूतं ॥ स्वयंभोरिव अनंतकल्याणगुणस्यभगवतोब्रह्म

ऋक्षराजंचदुर्धर्षंजांबवंतंमहाबलं॥ पश्यप्रीतिसमायुक्तोगंधमादनमेवच॥ ऋषभंचसुविक्रांतंप्लवंगंचसुपाटलं॥६॥ केसरिंशरभं शुंभंशंखचूडंमहाबलं॥ ७॥ येचेमेसुमहात्मानोमदर्थेत्यक्तजीविताः॥ पश्यत्वंप्रीतिसंयुक्तोमाचैषांविप्रियंकृथाः॥८॥ एवमुक्त्वाच सुग्रीवमाश्लिष्यचपुनःपुनः॥ विभीषणमुवाचाथरामोमधुरयागिरा॥ ९॥ लंकांप्रशाधिधर्मेणधर्मज्ञस्त्वंमतोमम॥ पुरस्यराक्षसानांचभ्रातुर्वैश्रवणस्यच॥ १० ॥ माचबुद्धिमधर्मेत्वंकुर्याराजन्कथंचन॥ बुद्धिमंतोहिराजानोध्रुवमश्नंतिमेदिनीं॥ ११ ॥ अहंचनित्यशोराजन्सुग्रीवसहितस्त्वया॥ स्मर्तव्यःपरयाप्रीत्यागच्छत्वंविगतज्वरः॥ १२॥ रामस्यभाषितंश्रुत्वाऋक्षवानरराक्षसाः॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थंप्रशशंसुःपुनःपुनः॥ १३॥ तवबुद्धिर्महाबाहोवीर्यमद्भुतमेवच॥ माधुर्यंपरमंरामस्वयंभोरिवनित्यदा॥ १४॥ तेषामेवंब्रुवाणानांवानराणांचरक्षसां॥ हनूमान्प्रणतोभूत्वाराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ स्नेहोमेपरमोराजंस्त्वयितिष्ठतुनित्यदा ॥ भक्तिश्चनियतावीरभावोनान्यत्रगच्छतु ॥ १६॥ यावद्रामकथावीरचरिष्यतिमहीतले॥ तावच्छरीरेवत्स्यंतुप्राणाममनसंशयः॥ १७॥ यच्चैतच्चरितंदिव्यंकथातेरघुनंदन॥ तन्ममाप्सरसोरामश्रावयेयुर्नरर्षभ॥ १८ ॥ णइब॥१४॥१५॥नित्यदा सर्वकाले ॥ स्नेहोनाम प्रियायांप्रियस्येवसदा स्मृतिहेतुः॥ भक्तिर्नामपरलोकगतित्वेनोपास्यत्वबुद्धिः॥ नित्यदेत्यनेन जलंविनामत्स्यस्येव क्षणमपितंविनाजीवितुमशक्यत्वंसूचितं॥ अन्यत्रभावोमागच्छतु विषयांतरेइत्यर्थः॥ १६ ॥ तावद्वत्स्यंति त्वत्कथाश्रवणपरमामृतास्वादनबलादितिभावः नतुतदुत्तरमित्याशयः॥ वत्स्यंत्वितिपाठेवसंत्वित्यर्थः आर्षःस्यः ॥ एतेनमुक्तिमप्यनादृत्यत्वत्कथामृतपानमेवाकांक्षितमितिदर्शितं ॥ १७ ॥ ते तव कथारूपं यदेतद्दिव्यचरितंतदित्यन्वयः ॥ १८ ॥